

Het Bonenstraatje

Omer Vilain over de tijd van toen

Een van de kleinste huizenblokken die ooit in Oostende heeft gestaan, was ongetwijfeld de rij huisjes tussen de Bonenstraat en de Kadzandstraat. In de jaren zestig kwamen de panden onder de sloophamer terecht om plaats -en vooral ruimte- te maken voor een plein.

De aldus ontstane open ruimte temidden van het oude visserskwartier heeft als naam de twee oude straatnamen gekregen. Hiermee zijn twee verwijzingen naar het Oostende van de jaren 1600 en 1700 gelukkig niet verloren gegaan.

De oorspronkelijke rij huizen was neergeplant tussen het huidige Vissersplein en de oude vismarkt die uitgaaf op de Sint-Franciscusstraat. De Bonenstraat heb ik -en veel Oostendenaars met mij- altijd geassocieerd met een volkse uitgangsbuurt. Als ik met mijn

De verdwenen vismarkt en de kleine huizenblok tussen de Bonenstraat en de Kadzandstraat die in de jaren zestig onder de sloophamer is verdwenen.

vrienden 'een stapje in de wereld ging zetten' had het Bonenstraatje een speciale aantrekkingskracht. Na de Tweede

Wereldoorlog konden we, als we plots door honger werden geplaagd, een portie friet kopen aan het frietkraam, een *assiette anglaise* in het Café des Sports in de Langestraat of een haring met bonen bij Meurisse aan Petit Paris. Maar als het intussen al wat later was geworden, kon men nog altijd terecht bij Adelientje in de Bonenstraat om er roggevlugels met brood te eten. Met de jaren groeide Adelientjes eethuis uit tot een mosselrestaurant en later zelfs tot een gerenommeerd visrestaurant.

De gepekelde fiege

Terwijl er toch uitgegaan werd, gebeurde het meer dan eens binnenwipte in het kleinste cafeetje van Oostende. Er stond een kleine tapkast waar men met moeite met z'n drieën kon staan, verder bestond het meubilair uit drie tafeltjes en zo'n acht stoelen. Als er 12 man in de kroeg aanwezig waren, kon men zonder overdrijven zeggen dat het 'volle bak' was in de «De gepekelde fiege», want zo werd het cafeetje in de volksmond genoemd. En zeggen dat in De Fiege er soms nog een accordeonist de sfeer inhiel.

In het Bonenstraatje kwamen meestal mensen uit het visserskwartier. Een ander café «Bij Bubbeline» was in de Kadzandstraat gelegen en deze plek kende eveneens een volkse befaamdheid. Wellicht heeft

men in geen enkel café zo vaak het visserslied „Op de Vismarkt zien ik geboren, op de Vismarkt zien ik gekend” horen zingen als daar.

Kapelletje

Intussen is al deze nostalgie verdwenen. Daarom was ik heel tevreden toen ik per toeval twee oude foto's van het Bonenstraatje bij een Brugse postzegelhandelaar op de kop kon tikken. Op de eerste foto zien we de uitbaatser van het kleine café «De gepekelde fiege». Let ook op de *fentenen* waarmee de hoge vensters konden worden afgesloten en de waterpomp op de voorgrond die voor één stuk van 5 centiemmen twee emmers stadswater liet stromen.

Op de tweede foto ziet men de kleine huizenblok, met rechts de Bonenstraat en links de Kadzandstraat. Met de afbraak van de huizen is ook de overdekte vismarkt verdwenen. Boven de reclame-affiches hangt nog een kruisbeeld en een klein kapelletje. Bij de sloop van de huizenrij kon dit kapelletje worden gered. Het hangt nu te kijk in het heemmuseum «De Plate», ondergebracht in het Feest- en Kultuurpaleis. Dit heemmuseum is een plaats die iedere Oostendenaar minstens één keer per jaar zou moeten bezoeken anders is hij de naam van *Oostendse plate* niet waardig!

(Omer Vilain)

Een zicht van de De Bonenstraat met op de hoek het kleinste cafeetje van de stad: De gepekelde fiege.